

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2024. FEBRUÁR

ÁRA: 300 Ft

www.martinus.hu

ERŐS HITTEL ÉS EGYMÁS SZERETETÉBEN BÁRHOVÁ EL LEHET JUTNI

MOHOS GÉZA

Egy nagyon részletes, mindenre kiterjedő, hiteles életrajz elkészítését vállaltuk Megkezdte munkáját a Coreth Mária Terézia életét vizsgáló történész bizottság

November 10-én hirdették ki a szombathelyi Székesegyházban, hogy megkezdődik Coreth Mária Terézia boldoggá avatási eljárásának egyházmegyei szakasza. Ennek részeként megalakult a történész bizottság, amely még decemberben meg is tartotta első ülését. A munkacsoportot koordináló Bojtos Anita történésszel beszélgettünk.

Egy boldoggá avatási eljárásban milyen bizottságokat kell létrehozni egy egyházmegyének, mely területeket kell vizsgálni?

Elsőként két teológus vizsgálja meg a kiadott írásait, hogy ezek illeszkedtek-e a katolikus tanításhoz. Egyházmegyei szinten a történelmi az egyetlen testület. Legalább 3 főből kell állnia, de lehet több is. Mi most négyen vagyunk: Soós Viktor Attila egyháztörténész, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagja, Rácz Ágoston atya, Maurer Péter, a Martineum igazgatója, valamint én. Az eljárás többi tisztsége inkább személyre szóló megbízás, kivéve a tanúkihallgatásokat bonyolító háromtagú egyházmegyei bíróságot.

A történész bizottságnak mi a feladata?

Tudományos munkát végzünk, de az eljárás egészét nézve teológiai szempontokat is figyelembe véve. Egy nagyon részletes, mindenre kiterjedő, hiteles életrajz elkészítését vállaltuk annak érdekében, hogy az segítsen megválaszolni az egyház legfontosabb kérdését: a jelölt hősiesség fokán gyakorolta-e az erényeket. Ehhez látniuk kell a boldoggá avatandó személy pontos és hiteles – vagyis akár szélsőségeket, ellentmondásokat is tartalmazó – életrajzát: a minél teljesebben megismerhető igazságot. És összegyűjtünk minden olyan családi, levéltári vagy egyéb iratanyagot, amely Róma számára dokumentálja is a közös és monografikus szakvéleményünket.

Hogyan vizsgálják a különféle dokumentumokat és egyáltalán milyen dokumentumokat kutatnak?

Különféle történelmi korokból más-más források állnak rendelkezésre. Míg mondjuk a 17. századi pálos vértanú, Csepellényi György – akinek a boldoggá avatási eljárását Coreth Mária-éval egy időben indították – esetében írott latin és magyar anyag van, addig egy 20. századi, sokgyermekes családanya életéről naplók, visszaemlékezések, levelek, sőt, élő szemtanúk is vallhatnak. Coreth Mária helyzete azért is különleges, mert forrásfeltárás tekintetében nem a nullpontról indulunk, hiszen férjét, Batthyány-Strattmann László hercegorvost már húsz éve a magyar boldogok között tisztelhetjük. Csakhogy az azóta eltelt két évtizedben is bukkantak föl nagyon izgalmas, eddig ismeretlen dokumentumok. Világi és egyházi levéltárakban, valamint a Batthyány-család magánlevéltárában is kutatunk.

Coreth Mária 1951-ben halt meg, ennek már több mint 70 éve. Vannak még élő szemtanúk, akiket meg lehet kérdezni az ő életéről, személyiségéről?

Igen, az unokáik közül többen élnek, bár az emlékeik gyermekkorból valók. Az 1940-es években ráadásul Coreth Mária több agyvérzésen is átesett, élete végére nehezen kommunikált, az utolsó időben beszédképtelen volt, ezért az unokák már nem tudtak közvetlenül kapcsolatba lépni vele. A közbülső generáció és a családi hagyomány viszont megrajzolta számukra a nagyszülők alakját.

Egyénileg zajlik a kutatás, fordítás vagy lesznek olyan napok, témák, amikor együtt is dolgoznak majd?

Jelenleg az írott és képi dokumentumok összegyűjtése, valamint az interjúk felvétele zajlik, ez egyelőre nem igényli a teljes csapat együttműködését. Lesz természetesen ilyen is, de most még élünk az online tér előnyeivel.

Vannak-e az Önök számára határidők?

Az idei év Coreth Mária születésének 150. évfordulója. Székely János püspök atya és közvetlen munkatársai szeretnék, ha idén elkezdődhetne a mi kutatásainkon alapuló bírósági szakasz, a tanúk kihallgatása. Szép és méltó lenne 2025-ben lezárni és Rómába küldeni az anyagot. Belső határidőket tűztünk ki, de ha a sebesség és az alaposág között kell választanunk, természetesen az utóbbi a fontosabb.

Amikor befejezik a munkát, akkor összegzést fognak készíteni, egy értékelést vagy egy dokumentációgyűjteményt adnak át Püspök atyának?

Hagyományos történettudományos feldolgozás születik: leírjuk azt, ami a forrásokban szerepel, vagy azokból kikövetkeztethető, elhelyezzük a korszakban, és értékeljük. A szakvéleményhez tartozik majd egy bőséges melléklet is fotókkal, forrásszövegekkel. A munka lezárultával mi is külön-külön tanúvallomást teszünk a szentté avatási bíróság előtt. Amikor aztán a feladatunk véget ér, mindannyian „visszavátozunk” lelkes, de kívülről hívőkké, akik tisztelik Coreth Mária-t, és imádkoznak azért, hogy a teológus szakértők itthon és Rómában valóban a Szentlélek által vezetve hozzák meg döntéseiket.

Erős hittel és egymás szeretetében bárhová el lehet jutni Kerékpárral Balogunyomból Lourdes-ba

Mi indít arra egy házaspárt, hogy túl az ötvenen nyeregbe pattanjanak és kétezer kilométert tekerjenek? És hogyan tudják leküzdeni a fizikai, lelki akadályokat? Erről is szól a következő beszélgetés Mohos Gézával és feleségével, Király Bernadettel, akikkel a szombathelyi Mária Rádióban készített interjút Kótáné Koltay Veronika. A riport rövidített változatát közöljük. A beszélgetést a cikk végén található QR-kódban teljes egészében meghallgathatják.

Nem ez volt az első zarándokutatók. Az elmúlt években Közép-Európában több kegyhelyet is felkerestek, még hozzá biciklivel. Lourdes előtt Csíksomlyóban voltatok. Mi motiválta Benneteket, hogy kerékpárral különböző zarándokhelyekre eljussatok?

Géza: Ahogy Te is említetted, ez nem egy önállóan kezelendő zarándoklat volt. Ha elképzeljük magunk elé Európa térképét, akkor mi egy keresztet rajzoltunk. Elsőként dél felé indultunk, Marija Bistricába, Zágráb mellé, a horvátok nemzeti kegyhelyére. Ez főként az én horvát identitásom miatt volt fontos. A következő állomás Częstochowa volt, ahová Székely János megyéspüspök áldásával indultunk útnak. Ezt követően kelet felé vettük az irányt, Csíksomlyóig kerekedtünk. És a kereszt leghosszabb szára volt a lourdes-i út.

Hobby szinten üzitek a kerékpározást. Hétköznapi életben Bernadett tanárként dolgozol, Géza, Te pedig egy kereskedelmi bankban. Számotokra ez hobbi vagy már több ennél?

Bernadett: Hobbi és egy nagyon jó kikapcsolódás. Talán már több mint hobbi. Hiszen amikor lehet, kerékpárra pattanunk, pl. a hétvégéken vagy szabadidőnkben.

Az elmúlt években eljutottatok több közép-európai kegyhelyre. Géza, Te a közösségi oldalon vezettél naplót a lourdes-i útról. Azt írtad, hogy Benned volt egy hiányérzet a három út után, és volt egy nagy terved, hogy Lourdes-ba eljuss két keréken. Miért volt Benned hiányérzet és miért Lourdes, hiszen vannak más kegyhelyek is, pl. Medjugorje, Fatima?

Géza: Legfőképp azért, mert Lourdes-ban még nem jártunk, Medjugorjában, Fatimában pedig már igen, igaz más közlekedési eszközökkel és nem kerékpárral. Egyrészt az motivált, hogy kereké tegyük ezt a sorozatot és ezt a keresztet felrajzoljuk a térképre. Másrészt mi Mária-sok vagyunk: Betti Mária születésnapján, én neve napján születtem. És ezért is éreztem, hogy ez predestinál minket egy ilyen zarándoklat megtételére. És ne felejtjük el a párhuzamokat: Bernadettet ugyanúgy hívják, mint a lourdes-i látnokot, Bernadette Soubirous-t. Ezt olyan égi jelnek láttam, ami kijelölte a legutóbbi út célját.

Ahogy írtad, örülszégnek is tűnt ez a terv: 50 év felettiak vagytok, nem vagytok élsportolók. Betti, hogy fogadtad ezt a nagy tervet?

Bernadett: Azt gondoltam, hogy megyünk, megvalósíthatónak éreztem. Változtattunk a terven annyiban, hogy pl. a csíksomlyói utunkon kísérőautó jött velünk. Ezt a lourdes-i útnál mellőztük. Túl hosszú út volt ahhoz, hogy bárkit is megkérhessünk erre az unalmas feladatra. Fizikailag úgy gondoltam, hogy felkészülünk és a problémákra ott helyben kell megoldást találnunk. Ez egy megoldható tervnek tűnt számomra és egy nagyon szép tervnek, amiben szívesen voltam partnere Gézának.

Géza: Érdekes volt a környezetünk reagálása. Csíksomlyó több mint 1000 km-es távolság. Nagyon féltettek Bennünket és voltak, akik igyekeztek lebeszélni. De megcsináltuk, eljutottunk Csíksomlyóig. Ez az út több mint a duplája. De amikor erről a tervről meséltünk barátainknak, jóakaróinknak, akkor már nem aggódtak. Tudták, ha a Szűzanya elkísért minket Csíksomlyóba, akkor el fog kísérni Bennünket Lourdes-ba is. A környezetünk annyira nem ijedt meg. Bennünk azért volt némi félelem a hosszú út okozta kihívások miatt. Hiszen itt jó pár országot, jó pár hegységet és rengeteg km-et kellett magunk alá gyűrni.

Laikusként nem is tudom elképzelni, hogy az ember elindul kerékpáron egy 1 hónapos útra és nincs koczikísérő. És ez azt jelenti, hogy minden felszerelést magatoknak kellett vinni. Hogyan kell ezt elképzelni, mekkora csomaggal indultatok útnak?

Bernadett: Nagyon praktikus, lecsatolható kerékpáros táskákkal indultunk. Sok év tapasztalataival már meg tudtuk válogatni, hogy mi az, amire biztosan szükségünk lesz. Nyilván egy hétnél több időre való ruhát nem kellett magunkkal vinnünk, mert mosni kellett és ahol volt rá lehetőség, meg is tettük. Nem kietlen tájakon mentünk, így boltokat találtunk útközben. Tudatosan terveztük is ezt, hiszen arra ügyelnünk kellett, hogy bizonyos időközönként – pihenéssel egybekötve – enni is tudjunk. És ez jól működött. Így tudunk a belső dolgokkal is foglalkozni, meg a szép úttal.

Géza: Én úgy éreztem sokszor, hogy mintha a korábbi útjaink mind ebbe az irányba mutattak volna, mintha felkészülés lett volna erre a nagy kihívásra. A korábbi útjainkon kipróbáltuk, hogy melyek a szükséges dolgok, mi az, amit felesleges vinni. Kipróbáltuk milyen szakadó esőben vagy egy folyó töltésén 40 fokban tekerni, és mindig optimalizáltunk a felszerelésünkön. Egy példa: ami életmentő volt, az a kulacsunk, amiben a legnagyobb kánikulában is hideg maradt a vízünk. Szóval minden afelé mutatott és segített minket, hogy ezt a zárandoklatot sikeresen meg tudjuk valósítani.

És elérkezett a várt pillanat, 2023. július 1. Zakó Jenő atya adta az áldást az utatokra. Milyen érzés volt Bennetek ekkor?

Géza: Egyrészt kicsit meglepődünk. Minden zárandoklatot áldással kezdtünk. Ahogy említettem, volt, hogy Püspök atya indított bennünket útnak. Amikor Erdélybe mentünk a Mindszenty zárandoklatunkra, akkor Csehimindszentyen kaptunk áldást. Balogunyomban hosszasan búcsúztattak bennünket, többen eljöttek az indulásra. Nagyon szép útravaló ajándékot kaptunk: Szent Kristófot a biciklinkre. Zakó Jenő atya is szép szertartás keretében búcsúztattott minket: gyóntunk, áldoztunk és így indultunk útnak.

Több országot is érintett az út. Az első nap még Magyarországon szálltatok meg, aztán következett Szlovénia, Olaszország, Monaco és Franciaország. Milyen tapasztalataitok voltak? Milyen különleges pillanatokra emlékeztek vissza szívesen?

Bernadett: Én általában mondanám, hogy nagyon sok jó emberrel találkoztunk. Kedvesek voltak az emberek, segítőkészek. Pl. ha víz kellett, mert fogytán volt a kulacsunkból, akkor rövid időn belül találtunk, vagy jeget, ha kellett. Barátságosan, kedvesen fogadtak Bennünket mindenhol, alapvetően ez volt a tapasztalatunk. Géza: Sok nehéz helyzetből ki is segítettek Bennünket. Kétszer volt műszaki problémánk, amit saját magunk csak félig-meddig tudtunk volna megoldani, de helyi emberek szólítottak meg bennünket, hogy látják, problémánk van, hoztak pumpát, vizet. Nagyon sok jó emberrel találkoztunk. A szalézi testvérek pedig a szívükbe fogadtak Bennünket. Nagyon nagy negatív élményünk nem is volt. Talán egy apró amikor szándékosan irányítottak félre Bennünket Szlovéniában, de aztán rögtön kompenzált is minket is az élet: egy szlovén hölgygel találkoztunk, aki útbaigazított és ételmet, innivalót is adott. Szép tájakon jártunk, de a legfontosabbak az emberi kapcsolatok voltak. Amikor elkezdtünk beszélgetni, hogy honnan jöttünk és hova tartunk, megemelték a kalapjukat és lehetett látni a kedvességet, szeretet, támogatást a szemükben. Ez országtól függetlenül elmondható volt mindenkiről.

Ez zárandoklat volt, nem egy teljesítménytúra. Fontos, hogy lelkiileg is töltsétek. Hogyan tudtátok megélni az utat lelkiileg? Nyilván néztétek a tájat, komoly szintkülönbségeket kellett leküzdeni, figyelni kellett az útra, de hogyan lehetett közben a belsőre is figyelni vagy imádkozni út közben?

Géza: Beszéltünk a felkészülésről, ami egyrészt fizikai felkészülés volt, de volt pszichés ráhangolódás és szakrális ráhangolódás is. Nekem nagyon sokat segített, hogy újraolvastam Franz Werfel: Bernadette című regényét, ami a jelenések történetéről és Bernadettéről szól. Nekem ez adott egy lelki hangulatot az útra. És ahogy mondtad, ez egy zárandoklat volt nem egy sporttúra. Mert ha egy sporttúrára mentünk volna, akkor nem Lourdes-t tűzzük ki célunk, hanem mást. Itt ez fontos. Minden reggel megadtuk a keretét a zárandoklatnak, mivel egy áhitattal kezdtük a napot: kértük Isten segítségét, hogy eljussunk oda, ahová indultunk. Miközben hosszú órákat tekertünk naphosszat, közben imádkoztunk, fohászokdtunk. Elsősorban a családunkért, az otthonmaradókért, minden katolikus testvérért és a békéért is felajánlottuk ezt a zárandoklatot.

És elérkezett július 24-e, amikor megérkeztek Lourdes-ba. Milyen érzés volt elérni a célotokat?

Géza: Viccesen nagyon nedves érzés, mert aznap szakadt az eső. Nehéz szavakkal visszaadni. Egy hónapos küzdelem után elérni egy kitűzött célt, az egy hatalmas plusz érzés, amit szerintem csak az ismer, aki már kitűzött egy ilyen nagy feladatot és azt végre tudta hajtani. Nagy hála volt Bennünk, mert tudtuk, hogy saját erőnkkel ide nem tudtunk volna eljutni. Hálások voltunk az otthoni közösségnek, akik támogattak Bennünket és az Úrnak, aki végig fogta a kezünket az út során és elvezetett minket erre a csodálatos helyre. Amikor odaértünk Lourdes-ba, pihenni akartunk első este, mert nagyon el voltunk fáradva. De valami erő adott és lementünk a Jelenések barlangjához és ott tudatosodott bennünk, hogy igen, itt vagyunk ezen a csodálatos helyen.

Már több mint egy fél év eltelt mióta hazaérkeztek. Július 27-én érkeztek haza. Mennyi időbe telt feldolgozni ezt a közel 1 hónapot?

Bernadett: Szerintem ez még eltart egy darabig. Én azt gondolom, hogy mi ebből még táplálkozni fogunk, ahogy erre visszagondolunk. Készítettünk albumot az út során készített képekből, amit jó fellapozni. Azt hiszem, sok mindenben erőt ad a mindennapokban, hogy kitűzhetjük ezt magunk elé és megcsinálhattuk. Új utakat tervezhetünk, új közös élményeket gondolhatunk át. Egy folyamat lesz ennek a feldolgozása és beépítése a mindennapokba. Géza: Én múltkor gondolkodtam rajta, hogy amióta hazajöttünk, azóta mindennap eszünkbe jut és néhány mondatot beszélünk róla, ahogy emlékszel erre a mozzanatra, vagy csak megnézzük az albumot. Talán azért is hatása alatt vagyunk, mert ez az élményt igyekszünk megosztani másokkal. A munkahelyemen már kétszer kellett élménybeszámolót tartanom. Balogunyomban a templomban is tartottunk beszámolót, és tartunk majd szülőfalumban, Nardán is.

A beszélgetést a QR-kód alatti linkben teljes egészében meghallgathatják.

Olyan környezet vegye körül őket, amely az egészséges testi fejlődés mellett a lelki gazdagodást, az erős és irgalmas jellem kifejlődését is segíti

Interjú a Szombathelyi Egyházmegye oktatási-nevelési intézményeiről

Az év első hónapjaiban kell a szülőknek dönteni, hogy mely nevelési-oktatási intézménybe adják be gyermekeik felvételi kérelmét. A döntés nem könnyű, hiszen az intézményekben eltöltött évek, az itt szerzett élmények, tapasztalatok meghatározó befolyással bírnak a gyermekek későbbi életére is. Tálás Józseffel, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságának vezetőjével beszélgettünk az intézményekben rejlő lehetőségekről, a gyermekközpontú pedagógiáról, az evangelizációról.

A Szombathelyi Egyházmegye széles intézményhálózattal rendelkezik, amely ráadásul folyamatosan bővül. Kérem, hogy három érvet mondjon a szülőknek, miért érdemes az egyházmegye által működtetett óvodákba, iskolákba íratni a gyerekeket?

A katolikus iskolák a Jézus Krisztusba vetett hit gyümölcsei. Szépen mutat rá erre az Egyházi Törvénykönyv 793. kánonja, mely szerint a katolikus szülőknek kötelessége és joga az, „hogy megválasszák azokat az eszközöket és intézeteket, amelyek segítségével a helyi viszonyoknak megfelelően a legjobban tudnak gondoskodni gyermekeik katolikus neveléséről.” Hol máshol tud egy hívő szülő megfelelő katolikus nevelést adni, mint a katolikus iskolában? Ez az első és legfontosabb érv az egyházi iskola mellett. Ebből a hitből fakadóan számos természetes érték következik, amely jelen van óvodáinkban, iskoláinkban. Arra törekszünk, hogy a gyermekek biztonságban legyenek nálunk. És nemcsak a testi, hanem a lelki biztonságra is gondolok. Olyan környezet vegye körül őket, amely az egészséges testi fejlődés mellett a lelki gazdagodást, az erős és irgalmas jellem kifejlődését is segíti. Korunkban a katolikus tanításon alapuló erkölcsöt számos támadás éri, amely – ne felejtjük el – az emberi méltóságot is támadja.

Méltóságunk ugyanis istengyermekségünkben gyökerezik, azaz a hívő és kegyelemben élő ember Isten fogadott gyermeke és jogot kap a mennyi örökségre. Ebből a sokak számára kicsit elméletinek tűnő igazságból fakad az, hogy intézményeinkben a gyermekközpontú pedagógia alapnak és kiindulópontnak tekinthető. A megkeresztelt gyermek nemcsak a szülők gyermeke, hanem Isten gyermeke is, aki mérhetetlenül nagy kincset jelent a szülők és mindannyiunk számára. Törekszünk továbbá ezért arra is, hogy iskoláinkban a legkorszerűbb tudásmegosztás segítse tanulóink szellemi fejlődését. Mind az intézmények tárgyi fejlesztéséért, mind a pedagógusok továbbképzéséért a Szombathelyi Egyházmegye nagyon komoly anyagi áldozatokat hoz. Összefoglalva, miért is érdemes katolikus intézménybe íratni a gyermekeket? Mert ez a hívő szülő joga és kötelessége, mert a gyermek testi, lelki biztonságban van, mert gyermekközpontú pedagógiát alkalmazunk, mert iskoláinkban korszerű tudásmegosztás történik.

Az elmúlt években többször is adtunk hírt az intézményhálózat bővüléséről. A szülői értekezletek során is visszatérő kérdés volt, hogy az egyházmegye miért tartja fontosnak újabb intézmények átvételét. Mi a bővítés célja?

Ismét csak az Egyházi Törvénykönyvre hivatkozok. A 802. kánon szerint "Ha nincsenek olyan iskolák, amelyekben a nevelést a keresztény szellem járja át, a megyéspüspök feladata, hogy ilyenek alapításáról gondoskodjék."

Az egyházmegye oktatási stratégiája szerint minden olyan településen, ahol ezt a szülők igénylik és elegendő számú gyermek van egy intézmény fenntartására, ott létrehozunk katolikus iskolákat, óvodákat. Iskolák esetében ez elsősorban olyan városokban lehetséges, ahol két iskola is működik. Így az egyik lehet egyházi, a másik állami fenntartású.

Az Egyház küldetése, hogy hirdesse az evangéliumot, vagyis kinyilvánítsa mindenki előtt az üdvösség örömhírét. Éppen ez a célja a katolikus nevelésnek is. Lehetőséget ad arra minden szülőnek és gyermeknek, hogy találkozhasson Krisztus örömhírével. Ennek a találkozásnak a lehetővé tétele a legfontosabb feladata az intézményeinknek. Éppen ezért a katolikus iskola/óvoda nyitott mindazon családok számára is, akik elfogadják az iskola katolikus szellemiségét, de magukat nem tartják vallásosnak. Más felekezettől érkező családoknál pedig tiszteletben tartja saját vallási szokásait.

A Szombathelyi Egyházmegye legutóbb egy bölcsőde elindítását jelentette be. Ezzel teljessé vált a nevelési-oktatási spektrum. Hogyan néz ki az egyházmegye oktatási-nevelési hálózata?

A bölcsőde csak részben kapcsolódik az egyházmegye köznevelési rendszeréhez. Bár igaz az, hogy a kisgyermek már legkisebb korától nevelődik, ez az intézménytípus, amely a gyermek első három évében lehet jelen, nem köznevelési, hanem elsősorban szociális intézmény, tehát a szociális ellátórendszer része.

A Szombathelyi Egyházmegye fenntartásában öt óvoda van, amelynek összesen 12 településen van székhelye vagy telephelye. A következő települések ezek: Szombathely, Zalaegerszeg, Sárvár, Körmend, Káld, Bozsok, Pornóapáti, Narda, Mihályháza, Kemeneshőgyész, Kemenesszentpéter, Marcalgergelyi.

Hét településen általános iskolát tartunk fenn (Szombathely, Sárvár, Körmend, Celldömölk, Szentgotthárd, Mihályháza és Csörötnek, Jánosháza) és két városban van gimnáziumunk (Szombathely, Szentgotthárd). Nagy öröm számunkra és kihívás is egyben, hogy Szombathelyen 2021-ben Dr. Székely János püspök atya megalapította a Boldog Salkaházi Sára Technikumot, amellyel a szakképzésbe is belépett fenntartóként az egyházmegye. Ehhez az intézményhez tartozik a Boldog Brenner János Kollégium, amely középiskolásokat fogad. Az intézményeinkben összesen 3608 fő gyermek/tanuló jár, a munkavállalók létszáma pedig kb. 500 fő.

Több városban, pl. Szombathelyen, Celldömölkön, Jánosházán, Sárváron már hosszabb ideje működnek egyházmegyei oktatási-nevelési intézmények. Ha az intézmények fenntartásának célja – a minőségi oktatáson kívül – az evangelizáció, akkor több év távlatából ezt a munkát hogyan lehet megítélni? Kovászlai-e településüknek, környezetüknek ezek az intézmények?

Ezt a kérdést akkor tudnám egzakt módon megválaszolni, ha ismernék azt az állapotot, amely ezen intézmények nélkül lenne most az egyes településeken. Egészen biztos vagyok azonban abban, hogy iskoláink, óvodáink nélkül minden település szegényebb lenne, hiszen nem lehet semmilyen módon pótolni azokat a kincseket, amelyet ezek az intézmények adnak. A lelki kincseket az Úron kívül csak a szülők ismerik, a szellemi kincseket azonban a tanulmányi eredményben, a lemorzsolódás csökkenésében, a tehetség gondozásában lemérhetők. Az a tény, hogy az iskoláink az országos kompetenciamérés és a felvételi eredmények alapján rendre az átlag felett teljesítenek, büszkeségre adhat okot, az pedig öröme, hogy az iskolai lemorzsolódás nálunk nagyon alacsony.

Azt tudjuk, hogy a mai nevelő-oktató munkának nemcsak az ismeretanyag átadása vagy a gyerekek feladatokkal való lekötése a célja, hanem az egész ember fejlesztése. Ez hogyan mutatkozik meg az egyházmegyei intézmények esetében? A keresztény értékek elsajátítását, a családi életre nevelést hogyan tudják megvalósítani?

Az első helyen azt az attitűdöt említem, amely intézményeinket jellemzi. Ez pedig az, hogy Krisztus itt van velünk, Ő jelen van köztünk. Több iskolánkban van kápolna, ahol az eukarisztiát, Krisztus testét őrizzük és a szentmisében az atyák Krisztus áldozatát bemutatják. Fontos, hogy minden iskolánkban van hittan, ahol a tanulók megismerhetik a Szentagyományt és a Szentírás üzenetét. Ebből fakad az is, hogy a lelkészek, hitoktatók segítik a szentségekre való felkészítést.

Pedagógus-továbbképzés keretében minden intézményvezető és számos kollégánk elvégezte Uzsálné Pécsi Rita organikus pedagógia képzését, ezáltal ez a pedagógiai szemlélet is jelen van intézményeinkben.

Itt szükséges megemlíteni, hogy a Szombathelyi Egyházmegye iskoláiban 2022-től elindult a „Boldogabb családokért” • Családi Életre Nevelés (CSÉN) Program, amely keretében a résztvevők kifejezetten a hagyományos családmódel értékeit, gazdaságát, szépségét vizsgálják. A program legfontosabb célja, hogy a résztvevő fiatalok minél alkalmasabbá váljanak a családi életre, és merjenek a szeretetben elköteleződni, felelősséget vállalni. Iskoláinkban a CSÉN program foglalkozásait képzett pedagógusaink vezetik, akiknek a képzési költségét az egyházmegye vállalja.

Intézményeink pedagógusait minden évben lelkigyakorlatra hívjuk a Martineum Felnőttképző Akadémia lelkigyakorlatos házába.

Jelentkezz a Boldog Salkaházi Sára Technikumba

A Boldog Salkaházi Sára Technikum várja a továbbtanuló 8. évfolyamos diákokat képzéseire.

Választhatnak az oktatási szakasszisztens, óvodai nevelő, kisgyermekgondozó, -nevelő, szociális és gyermekvédelmi szakasszisztens, szociális és rehabilitációs szakgondozó, szociális ápoló és gondozó, gyermek- és ifjúsági felügyelő képzéseink közül.

Jelentkezési határidő: 2024. február 21.

Bővebb információk a képzésekről, a jelentkezési és felvételi eljárásról az intézmény honlapján érhetőek el: www.bsst.martinus.hu. A weboldal a QR-kód alatti linken közvetlenül elérhető.

„Vezess igazságod szerint és taníts engem, hiszen te vagy az én Istenem és gyámolom, minden időben benned bizakodom!” (Zsolt 25,5)

Amikor az imádság idejéről és teréről beszélgetünk, talán mindannyiunknak egy-egy meghatározott tér és idő juthat eszünkbe. Itt és akkor közel éreztem Istent magamhoz, a tábori szentség-imádás alkalmával valóban éreztem a Szentlélek éltető jelenlétét, a szentáldozásban valóban tudtam találkozni személyesen Jézussal. De ezt kiterjeszthetjük nagyobb időintervallumokba és több térbe is. Az imádság a jelenben történik, azaz úgy érint minket, ahogy épp abban a pillanatban ott vagyunk.

Nem akkor, amikor a boldogságon kívül nem érzünk mást, vagy amikor épp befejeztük a napi feladatainkat. Isten életünk minden pillanatában szólít minket, meghív minket egy teljesebb életre. Sokszor magunk szabunk időbeli és térbeli keretet az imádságnak, ezek a keretek feloldódhatnak, és egész életünk imádsággá válhat. Ennek az ösvényét keressük most, mindannyian saját életünkben. Hogy egész életünk imádság legyen!

Az imádság az elhatározással kezdődik. Elhatározni, hogy időt és teret hagyok az életemben arra, hogy kapcsolatot létesítsek azzal, aki valóban szeret engem. A kapcsolatot Isten kezdeményezi, aki már „anyám méhétől” szeret engem.

Az egyik tényező, amely emberi kapcsolataink minőségét is meghatározza, az a minőségi idő, amelyet együtt töltünk. Minél többet vagyunk együtt, minél többet kommunikálunk, annál többet tudunk meg egymásról. Imádságunkban is ezt tapasztalhatjuk, hogy minél többet vagyunk Isten közelségében, annál jobban ismerhetjük meg az igazi Szeretetet, azaz magát Istent. Környezetünkben sok mindennek van egyfajta ritmusa, mint a levegővételnek, a Nap mozgásának, vagy a buszok menetrend szerinti indulásának. Az imádságunknak is találhatunk egy kezdő ritmust, amely segítséget nyújthat abban, hogy időt szánjunk Istenre és a Vele való kapcsolatunkra.

A másik szempont az imádság tere. Mi az, ami segít minket a fókuszáltságunkban, ami kevésbé vonja el figyelmünket? A csend, esetleg valamilyen halk, meditatív zene, vagy a tenger hullámszásának hangja? Esetleg egy ábrázolás Krisztusról, vagy egy fehér fal gazdagsága? Jézus mindig elvonult, amikor imádkozni ment, kiment a településen kívülre. Szent Pátról is annyit tudunk, hogy Arábia pusztájában készült utazásaira.

Az imádságban meg kell találnunk a magunk pusztáját, a magunk hegyét, a magunk bárkáját, ahol Istennel találkozhatunk. Amikor helyszínt választunk, figyeljünk a szívünk otthonosságára, keressük azt, ahol nyugodtak tudunk lenni, ahol nem újabb ingerekkel találkozunk, amelyek elvonják Istentől a figyelmünket. Lehet ez a szobánk, a templom, a kert, vagy ha segít ez számunkra, akkor létrehozhatunk egy kis imasarkot is, ahová visszavonulva beléphetünk Isten terébe.

De figyelniük kell arra az időre is, amikor nem az imádság terében vagyunk. Nem szabad abban a dualizmusban élnünk, hogy van az imádságos életünk és az imádság nélküli. Mindig az imádságra kell törekednünk. Ha munkavégzés közben vagyunk, ha a családukról gondoskodunk, vagy ha csak a hobbinkat űzzük, akkor is igyekezzünk mindezt Isten jelenlétében végezni. Az Ő akaratát keresni ebben, az Ő választását keresni ezekben a cselekvésekben. Mert az imádságra támaszkodhatunk ezekben a pillanatokban is. Istennek tetsző döntéseink, az önzetlen ajándékozó szeretet, a másik felé fordulás, az irgalmasság cselekedetei valójában mind az imádságból fakadnak.

Az imádságnak egész életünket át kell járnia. Az imádság kereteivel viszont nem szűkíthetjük le a teret Isten mindenkor működő gondviselése előtt. Szívünknek nemcsak ezekben a percekben, helyzetekben kell Istenre hangolódnia, hanem életünk minden egyes pillanatában. Ezek a keretek segítenek tudatosítani a mindennapi életünk imádságait.

Az imádság az elhatározással kezdődik. Elhatározni, hogy időt és teret hagyok az életemben arra, hogy kapcsolatot létesítsek azzal, aki valóban szeret engem.

Fogadj örökbe egy papot!

A Szombathelyi Egyházmegyében 2022 decemberében hívői kezdeményezésre közös imába kezdtünk papjainkért. Az imában való elköteleződés egy évre szól. 2024-ben is szeretnénk folytatni az imádságot, ezért 2023. december 16-án, Boldog Brenner János egyházmegyei ünnepén újraindítottuk kezdeményezésünket.

A kezdeményezéshez később is tudnak csatlakozni mindazok, akik szívesen vállalják, hogy egy éven át mindennap imádkoznak papjainkért.

A Pásztorális Iroda fogadja a jelentkezőket, akiknek postai úton juttatjuk el a véletlenszerűen kiválasztott atya nevét, akit a következő évre imádkozni ajánlunk.

További információ és jelentkezés a Pásztorális Iroda elérhetőségein:

pasztoralis@martinus.hu; 94/513-198; Szombathelyi Egyházmegye 9701 Szombathely, Pf. 41.

Fényt viszünk az embereknek Szombathelyen jártak az Ifjú Lámpás Közösség tagjai

A közösség a francia Jeunesse-Lumiere egyéves bentlakásos katolikus missziós iskola magyar változata. A fiatalok tavaly november végén vendégeskedtek a városban. Az öt fiatal, Bernáttal, Hajnával, Zuhrával, Dáviddal és Bogival Horváth József atya, a Mária Rádió Savaria önkéntese beszélgetett a rádió Egy szinodális egyházért című műsorában. Az alábbiakban ennek a beszélgetésnek a szerkesztett, rövidített változatát olvashatják.

Mi az az Ifjú Lámpás missziós iskola?

Bernát: A francia közösség megalakulása Daniel Ange bencés szerzeteshez köthető, aki Afrikában teljesített missziós szolgálatot. Hazatérve Franciaországba azt látta, hogy ott rosszabb a helyzet, mint Afrikában, mert ott az ember testét ölik meg, viszont Franciaországban és Európában az ember, a fiatalok lelét. Ezért úgy gondolta, hogy alapít egy iskolát, ahol a fiatalok egy évet Istennek adhatnak.

És hogy került ez az iskola Magyarországra?

Bogi: Roska Péter atya azt a hívást kapta az egyik püspökön keresztül, hogy apostoli iskolát csináljon fiataloknak. Amikor Franciaországban járt, rábukkant erre az iskolára. (Jeunesse-Lumiere – Ifjúság-Világosság – Nemzetközi Katolikus Evangelizációs Iskola; a szerk.) Megtudta Daniel Ange-től, hogy egymaga nem tudja „hazahozni”, ezért fiatalokat küldött ki, akik ott töltöttek egy-két évet, majd ők megalapították Magyarországon az itteni iskolát.

Mi az, hogy Ifjú Lámpás? Ti valahol a Lélek fényét viszitek tovább, természetfölötti fény lobog a lelkekben és ezt adjátok tovább?

Dávid: A név eredete szentírási. Arra a szentírási részre van alapozva, hogy lámpást nem azért gyújtanak, hogy véka alá rejtse, hanem hogy fényt vigyen. Valahol ezt próbáljuk mi is megélni, hogy fényt viszünk az embereknek, ezért misszionálunk, ezért vagyunk itt.

Mi az a fény, amit visztek az embereknek? A lelkekben miféle fényt éreztek?

Dávid: Ez a fény végül is mindaz a szeretet, amit megtapasztalunk az iskolában Istentől. Bogi szokott azzal a hasonlattal élni az osztályteremben, hogy amikor nagyon sok fánkod van otthon, és nem tudod megenni, mert annyira sok, akkor viszel azoknak is, akiknek nincsen.

Valahogy ezt éljük mi is meg, hogy odaadunk egy évet Istennek, és annyi jó dolgot megtapasztalunk Istennel kapcsolatosan ezalatt az év alatt, annyi mindent megismerünk saját magunkról, Róla és a kapcsolatunkról, hogy mindezt a szeretetet igyekezzünk elvinni az embereknek.

Mit csináltok az iskolában?

Hajna: Tanulunk Istentől, de nem azzal a céllal, hogy mi erről most számot adjunk, nincsenek számonkéréseink, hanem azért, mert Istent szeretjük és ezáltal szeretnénk Hozzá közelebb kerülni. Szeretnénk megerősödni ebben az egy évben arra, hogy a világban tényleg keresztényként legyünk jelen, hogy Krisztust tudjuk szolgálni.

Hányan vagytok ebben az iskolában és hány évig tart?

Bernát: Az idei évben tízen vagyunk, ebből hat elsőéves és négy másodéves.

Hajna: Egy alkalommal mindig csak kilenc hónapra köteleződünk el, így alapvetően egy év. Akit nagyon megfogott, és úgy érzi, hogy még egy évre elhívja a Jóisten, az marad másodévesre, vagy akár harmadévesre. Ők szolgálják az elsőéveseket, háttérrel biztosítanak a tanulmányokhoz. Ugyanúgy a közösségnek a tagjai.

Miket tanultok?

Dávid: Iskolásoknak általában ezt úgy szoktuk előadni, hogy nekünk csak hittan óráink vannak, és ez igaz is, mert a képzésnek a lényege végső soron Isten. Tehát megpróbálunk különböző témaköröket úgy megvilágítani, ahogy ezeket Ő látja. Ezek lehetnek tényleges teológiai témakörök, mint például a bibliikum, de lehetnek olyan témakörök, amik a teremtett világgal foglalkoznak, mint például a test teológiája, vagy ilyen nagyon elvont témák is.

Elmesélnétek, hogyan néz ki egy napotok?

Bogi: Általában 6:30-7:00 körül kelünk, reggeli imádsággal kezdünk, reggeli dicsérettel, zsolozsmával. Aztán szokott lenni belső imádságunk, csendes terézi ima. Ezek után reggelizünk, ahol még csendben töltjük az időt Istennel, majd a szolgálat következik: ház körüli munkák, liturgiára való zenés készülés, takarítás. Ezután következnek a tanórák, mindig jön egy előadó, délig, a szentmiséig már képzés folyik. Délután van egy óra szabadidőnk, egy óra sportidőnk, majd folytatódik a képzés. Délután van még zenés, dicsőítő imádság, majd vacsora, esti program, ami lehet szentségimádás, tanúságtétel, közösségi program és utána zárjuk a napot egy kompletóriummal.

Ha az ember egy iskolát befejez, kap egy bizonyítványt, diplomát. Ti mit kaptok a végén?

Bogi: Talán nem is véletlen ez a kilenc hónap, ez alatt születik meg egy új élet is. Diplomát, tisztséget nem kapunk, viszont egy egészen új életet igen.

Mit csinál az, aki befejezte ezt a kilenc hónapot? Visszatér oda, ahonnan jött?

Dávid: Ez személyenként változik. Az előző évfolyamok egyes tagjai ugyanazt a közösségi formát, amit mi megélünk, továbbviszik és lakóközösségeket alapítanak, vagy különböző formában szolgálják az ifjúságot. Hogy mi személyesen mit fogunk csinálni azután, hogy befejezzük ezt az iskolát, arról igyekszünk egymás előtt nem beszélni. Fontos, hogy ez az idő, amit Istennel töltünk el, tényleg egy Istennel eltöltött idő legyen, és közben ne azt tervezgessem, hogy mit fogok tenni utána, hanem hagyjam, hogy Ő legyen az, aki meghatározza számomra azt, hogy merre van az én utam.

Jézus is elszólította az embereket a munkahelyükről, hogy kövessék őt, majd három évig tanította őket. Aztán elküldte őket szerte a világba, hogy elvigyék az örömhírt. Nem tudták, hogy hova mennek, de vállalták a teljes bizonytalanságot. Ti is így vagytok valahogy?

Zuhra: Én nem igazán gondolok bizonytalanságra, ez nem vált ki belőlem kellemetlen érzéseket. Úgy érzem, itt nagyon tudok a jelenben élni és az adott napra, meg Istentre abban a pillanatban, amiben éppen vagyok, rágondolni. Hogy mi lesz majd?

Igazából valahol szabadságot is ad, hogy nem azon kell gondolkodnom, vagy tervezgetnem a részleteit annak, ami majd lesz, mert majd lesz, ahogy lesz. Még máshol van a helyem egyelőre.

Két iskolába látogattatok el itt Szombathelyen, a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnáziumba, valamint a Boldog Salkaházi Sára Technikumba. Miket csináltatok ezekben az intézményekben?

Dávid: Hittanórákat tartottunk, de nem a megszokott módon. Egy kicsit imádságba keretbe bontva bemutattuk saját magunkat, az iskolánkat. Beszéltünk arról, hogy mi a saját életünkben hogyan éltük meg Isten jelenlétét és az Istennel való kapcsolat, illetve Jézusnak a megváltása a mi elképzelésünkben hogyan jeleníthető meg.

Hogyan fogadtak benneteket a diákok?

Bogi: Meglepően pozitív tapasztalat itt lenni, nagyon nyitottak és érdeklődők a diákok. Azoknak a fiataloknak is érdeklődés van a szívében és a gondolataiban, akik először nem ezt tanúsítják. Ha egy kicsit is szeretettel, vagy figyelemmel állunk hozzájuk, akkor mindenkiből előbb-utóbb kibújik az az őszinte keresés, ami minden emberben ott van. Úgyhogy nagyon jó az itteni diákokkal szóba elegyedni, beszélgetni, válaszolni a kérdéseikre, megtartani nekik egy-egy órát.

(...) fényt viszünk az embereknek, ezért misszionálunk, ezért vagyunk itt.

2024. február – Az emlékezés hónapja a Mindszentyneumban

Ebben a hónapban Mindszenty József kirakatperének 75. évfordulójáról, valamint a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapjáról szubjektív tárlatvezetéssel, filmvetítéssel, közös mécsesgyújtással emlékezünk.

Ebből az alkalomból Mindszenty (i)gazsága címmel egy rendhagyó és tabuk nélküli vitaestre hívunk minden érdeklődőt a Mindszentyneumba, 2024. 02. 07-én 17 órától.

- Szeretné megosztani felmenői történetét Pehm Józsefről?
- Kíváncsi arra, hogy amiket hallott, mennyiben felel meg a valóságnak?
- Szeretne választ kapni a kérdéseire: milyen hibái, gyengéi, túlzásai voltak Mindszenty Józsefnek?
- Miért tartják őt sokan nemzeti hősnak és miért szeretnék őt a katolikusok boldoggá avatni?

2024. 01. 31-ig várunk minden, szabadon feltehető kérdést a rendezveny@mindszentyneum.hu e-mail címre, melyre kiállításaink főkurátorai: Dr. Soós Viktor Attila (egyház történetész) és Kovács Gergely (a szentté avatási-ügy magyar felelőse) válaszolnak a vitáisen és segítenek közelebb kerülni Mindszenty József személyiségéhez objektív és szubjektív szemmel egyaránt.

A rendezvényen való részvétel ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött!

2024. 02. 23-án 18 órakor „Az igazat mondd, ne csak a valódit” címmel szubjektív tárlatvezetést tart Eperjes Károly – Kossuth- és Jászai Mari díjas színművész a (F)Egyház kiállításban. A tárlatvezetésen való részvétel díja: 2.500 Ft/ fő

2024. 02. 25-én (vasárnap) a Mindszentyneum állandó kiállításai – a Mindszenty József életútját és a kommunista diktatúra ideje alatti egyházüldözést bemutató tárlatok – ingyenesen megtekinthetők, tárlatvezetéssel is a nap folyamán több alkalommal.

Halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik...

2024 januárjában Tömő János, a Lélek Fesztivál főszervezője blogot indított, ahol a Pünkösddel kapcsolatos gondolatokat oszt meg, hogy jobban megértsük, átéljük ezt az ünnepet, így a Lélek Fesztivál is elérje célját és a Szentlélektől kapott kegyelmekkel tanúságot tudjunk tenni a feltámadt Krisztusról. Havilapunkban közöljük az itt megjelent írásokat. Egyben bátorítunk mindenkit, hogy vegyen részt a 2024. június 7-8. között Szombathelyen megrendezésre kerülő eseményen.

Pünkösöd következménye, hogy az azt átélőtől életkorban, nyelvben, származásban, kulturális vonatkozásban teljesen különböző emberek megértik az igehirdetést. Ez a megértés azonban nem pusztán értelmi tevékenység, hanem megérintettség.

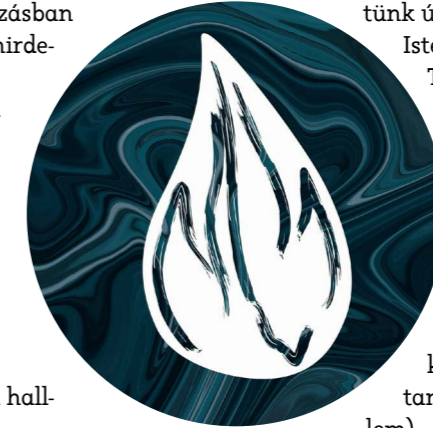
Megértés és megérintettség... Talán oly MÓDON (valamiféle eszközzel?) történik a közlés, ami a hallgatóságnak a saját SZERETETNYELVE (Gary Chapman) és kulturális közege (könnyűzene, kisfilmek)?

Új mód, új nyelvezet, új kulturális tér. Amit a hallgatóság legbelül megért.

Nem a hallgatóságot kell előre felkészíteni az igehirdetésre, hanem az igehirdetésnek kell elérnie a hallgatóságot legbelül. Ahhoz, hogy az üzenet érthető és igazán megszólító legyen, a személyes pünkösöd-tapasztalatot nem lehet megspórolni az igehirdető részéről.

Amikor arra a kérdésre keresem a választ, hogy vajon én átéltem-e a pünkösödöt, akkor arra ne adjak túl hamar választ.

A fentiek alapján ugyanis leginkább az lehet a hiteles pünkösödi élmény mérőfoka(?), bizonyítéka, hogy érthető lesz a tanúságtételelem. Egészen mélyen meg tudja érinteni a Jézusról szóló beszédem a hallgatóságot. Áthidalva generációs és kulturális különbségeket. A Szentlélek kiáradásának lehetnek külső jelei. Lehet Lélekben nyugodni, nyelveken dicsőíteni, profétálni.

Átéltük lelkesültséget, örömet vagy gyógyulást. Kinézünk úgy, mint az örömtől megrészegültek, vagy mint Isten szerelmesei.

Talán átéljük azt, hogy Isten szeretete a szívkünkbe áradt a Szentlélek által (Róm 5,5). Éreztük, hogy Isten által elfogadottak, szeretettek vagyunk. Kaphattunk már minden értelmet meghaladó békét a Szentlélektől.

Talán jelen vannak az életünkben a Lélek gyümölcsei (szeretet, öröm, türelem, béke, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás, kedvesség), és ajándékai (bölcesség, értelem, jó tanács, erősség, jámborság, tudomány, istenfélelem).

És lehetséges, hogy mindezekre valóban szükségünk is van a lelki előremenetelünkben.

De ez önmagában nem a teljes pünkösöd. Nekünk azonban a teljes pünkösöd kell. A teljes pünkösöd pedig az evangelizációért van. Nem érhetjük be ennél kevesebbel!

Jaj, nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!
Jaj, nekem, ha csak lelkes megbérmált vagyok!

A QR-kód alatt elérhetik közvetlenül is a blogot.

A „Meg nem született gyermek” szobra egyházmegyénkben

2024 januárjában egyházmegyénkbe érkezett a „Meg nem született gyermek” szobra. A megbocsátást hirdető szobor nők ezreinek adta vissza a már-már elfeledett lelki békét. A meg nem született gyermek emléke sokaknak mindennap visszatérő fájdalom, amiről alig mernek beszélni. A szoborral való találkozás enyhülést nyújt ezekre a sebekre, segít feldolgozni az abortusz(ok) emlékét. Elsőként a szombathelyi Székesegyházban állították ki az alkotást. A szobor februárban az alábbi városokban lesz látható: Körmend, Vasvár, Vép, Szombathely. A helyszínekről, időpontokról egyházmegyénk honlapján tájékozódhatnak: www.martinus.hu

Házasság hete

2024. február 11–18. Szombathely

Állandó megújulásban

Január 26. - február 16. között

Házas-Társas-Játék

- kevés az időtök egymásra?
- régen romantikázatok már?
- szeretitek a kalandokat?
... akkor gyertek, játsszatok velünk/egymással!
A játékhoz forgatókönyvet kaptok, a kapcsolatépítő feladatokat a nektek tetsző időben teljesíthetitek.
A feladatokat teljesítő párok között értékes nyereményeket sorsolunk ki.
Jelentkezés: hazassaghete.szombathely@gmail.com
vagy itt:

Február 11. (vasárnap) 15.00-16.30

Vasi Skanzen (Szombathely, Árpád u. 30.)
Induljunk együtt! – sétával és tánczással kezdődik a szombathelyi Házasság Hete
A szombathelyi keresztény felekezetek és a Savaria Múzeum közös szervezésében

Február 12. (hétfő) 17.30

Martineum Felnőttképző Akadémia
(Szombathely, Karmelita u. 1.)
Ne csak szóval szeressünk, hanem...
Muzslai Gábor és Etelka tanúságtétele az Élet és megújulás forrásáról – még a házasságban is

Február 13. (kedd) és 15. (csütörtök) 18.00

Agora – Savaria Filmszínház
Filmvetítés – Egy zuhanás anatómiája
francia thriller, dráma, krimi
Kedvezményes jegyár: 1.000,- Ft

Február 15-17. (csütörtök-szombat) 18.00-21.00

Wagner Vendégház
Gyertyafényes, romantikus vacsora kedvezményes áron
Regisztráció február 13-ig: info@hotelwagner.hu

hazassaghete.szombathely@gmail.com

Február 16. (péntek) 18.00

Baptista Imaház (Szombathely, Szent Márton u. 38.)
A házasság ízei – a házasság édes, sós, savanyú és keserű részei csokikóstoló és interaktív előadás házaspároknak
A programot vezeti: Varjú Lajos és Kati, Murányi Szabolcs és Adél
Kedvezményes részvételi díj: 3.000,- Ft/pár
Regisztráció február 2-ig a hazassag.izei.szombathely@gmail.com címen,
vagy itt:

Február 16. (péntek) 17.30

Reményik Iskola (Szombathely, Szent László király útja)
A szerelem hullámvasútján interaktív foglalkozás 13 év feletti fiataloknak
Regisztráció február 14-ig:

Február 17. (szombat) 19.00

Bárka-pince – volt Gödör étterem (Szombathely, Hollán E. u. 10-12.)
Kocsmakvíz pároknak
Regisztráció február 14-ig:

Február 18. (vasárnap) 16.00

Sarlós Boldogasszony Székesegyház
Püspöki szentmise majd a Házas-Társas-Játék sorsolása és agapé

Ünnepeljük a házasságot!

 [Házasság Hete - Szombathely](https://www.facebook.com/hazassag.hete.szombathely)

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Orsos Zoltán
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • ISSN 2060-145X
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.